

Almene boliger.

Regeringens tyveri på 12 milliarder kroner af lejernes penge

Jan Guldmann, formand for Randers Boligforening af 1940, formand for administrationselskabet RandersBolig

LÆSERBREV: Når en privat person ønsker at bygge sig et parcelhus, optager vedkommende som oftest et kreditforeningslån. Det er trods alt de færreste, som kan betale et nyt hus kontant.

Et sådant lån har normalt en løbetid på 30 år, og hver måned afdrager ejeren på lånet og nyder endda det gode at have skattefradrag på renterne.

Når de 30 år er gået, og lånet er tilbagebetalt, skal ejeren jo ikke længere betale afdrag og får herefter en betydelig lavere månedlig udgift (husleje).

Det samme forhold gør sig gældende, hvis en privat person bygger et antal boliger, som så lejes ud til private.

Når de 30 år er gået, er lånet er afviklet, og ejeren skal nu ikke længere betale afdrag men nedsætter jo ikke huslejen for sine lejere. Til gengæld får ejeren så hver måned en større indtægt.

Når en almen boligforening skal bygge nye lejeboliger, skal vi jo også have bygge-

riet finansieret. Kommunen kommer med grundkapital på 10 procent af byggesummen, og for dette får kommunen retten til at kunne bestemme, hvor og hvad boligforeningen skal bygge samt får en livslang ret til ved behov at kunne råde over hver fjerde ledige bolig.

Lejerne betaler gennem sit indskud to procent af byggesummen, og de sidste 88 procent kommer gennem et kreditforeningslån.

Lejerne betaler gennem huslejen hver måned det fastsatte afdrag på lånet til kreditforeningen - endda uden at få skattefradrag på renterne.

Efter 30 år vil lånet være tilbagebetalt, men modsat de private skal en lejer i en almen boligforening fortsætte med at betale det samme i husleje - og dermed også til lånet, selvom det nu er helt afviklet.

I stedet skal pengene nu indbetales til Landsbyggefonden (LBF), som hvert år betaler en del af beløbet tilbage til boligforeningen, og selv beholder størstedelen.

Såvel de penge, som tilbagebetales til boligforeningen, og de, som LBF selv beholder, skal alle bruges til hjælp, når en afdeling i en boligforening har behov for tilskud ved en større og nødvendig renovering.

Når regeringen nu har besluttet at tage 12 milliarder kroner i LBF og bruge dem i sin såkaldte ghetto-plan, er det altså disse penge, man tager. Det betyder, at mange lejere nu fratages muligheden for at få hjælp til renovering af deres boliger.

Det er ren og skær tyveri og renskåren borgerlig politik af værste skuffe.

Sådanne beslutninger kan kun tages af politikere, som selv er ejer af sin egen bolig. Det kunne være en spændende tanke at lade også dem bidrage rent økonomisk.